

Sygn. akt III KK 459/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **J. M. L.**

w kwestii wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 6 lutego 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego, w części dotyczącej połączenia kar jednostkowych orzeczonych w dwóch wyrokach wskazanych w tej kasacji,

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 297/13,

**uchyla zaskarżony wyrok odnośnie rozstrzygnięcia, którym
połączono kary jednostkowe orzeczone wyrokiem Sądu
Rejonowego w Ł. z dnia 25 listopada 2010 r., w sprawie o sygn. akt
V K 1592/10 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 lutego
2011 r., w sprawie o sygn. akt II K 1039/10, i w tym zakresie, na**

podstawie art. 572 k.p.k., postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza, a koszty postępowania kasacyjnego przejmuje na Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Przedmiotem tego postępowania, prowadzonego na wniosek skazanego, było 5 wyroków, a mianowicie 3 wyroki Sądu Rejonowego w B., tj. z dnia: 11 kwietnia 1997 r., w sprawie o sygn. akt II K 146/97, z 23 lipca 1997 r., w sprawie o sygn. akt II K 367/97 i z 7 lutego 2011 r., w sprawie o sygn. akt II K 1039/10 oraz wyroki: Sądu Rejonowego w L. z dnia 5 lipca 2007 r., w sprawie o sygn. akt IX K 396/07 i Sądu Rejonowego w Ł. w sprawie o sygn. akt V K 1592/10.

W wyniku rozpoznania tego wniosku, Sąd Rejonowy w B., wyrokiem łącznym z dnia 21 sierpnia 2013 r., połączył skazanemu jedynie kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 lutego 2011 r., mocą którego za czyny z art. 284 § 3 k.k. i art. 279 § 1 k.k., orzeczona była kara łączna roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 25 listopada 2010 r., w sprawie o sygn. akt V K 1592/10, którym, za czyn z art. 278 § 1 k.k. skazano go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, a łącząc te wyroki, orzekł, jako karę łączną, 1 rok i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd ten w zakresie pozostałych 3 wyroków postępowanie umorzył, zwalniając skazanego od kosztów sądowych postępowania. Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia 7 września 2013 r.

W listopadzie 2013 r. kasację na korzyść skazanego, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o połączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Ł. w sprawie o sygn. akt V K 1592/10 i Sądu Rejonowego w B. w sprawie o sygn. akt II K 1039/10, wywiódł Prokurator Generalny. W kasacji tej zarzucił rażąco obrazę prawa materialnego, a to art. 85 k.k., polegającą na połączeniu wskazanych wyżej kar pozbawienia wolności, mimo że brak było przesłanek określonych w tym przepisie, z uwagi na to, że doszło uprzednio do zatarcia skazania orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie wyroku łącznego w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie.

Rozpoznając tę kasację, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest zasadna w oczywistym stopniu, a jako wywiedziona przy tym na korzyść oskarżonego, została w związku z tym rozpoznana na posiedzeniu bez udziału stron, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Prawdą jest bowiem, że gdy chodzi o połączony zaskarżonym wyrokiem łącznym wyrok Sądu Rejonowego w Ł., w sprawie o sygn. akt V K 1592/10, to Sąd Rejonowy w B. nie zauważył, że skoro orzeczono tym wyrokiem karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, to w sytuacji, gdy wyrok ten uprawomocnił się w dniu 3 grudnia 2010 r., okres warunkowego jej zawieszenia upływał w dniu 3 grudnia 2012 r., a ponieważ w ciągu kolejnych 6 miesięcy nie zarządzono wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, to z dniem 3 czerwca 2013 r., nastąpiło zatarcie tego skazania. Sąd Rejonowy orzekł tymczasem w przedmiocie połączenia kar wyrokiem łącznym dopiero w dniu 21 sierpnia 2013 r., a więc w ponad 2 miesiące po zatarciu owej kary, którą wyrokiem tym jednak objął.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest zaś pogląd, że wyrok skazujący na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jeżeli w okresie próby i dalszych 6 miesięcy nie doszło do zarządzania wykonania tej kary, a w konsekwencji, do zatarcia skazania, nie może być brany pod uwagę, przy łączeniu kar w wyroku łącznym (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 czerwca 2009 r., IV KK 164/09, LEX nr 512114, z dnia 9 grudnia 2009 r., V KK 303/09, LEX nr 553740, czy z dnia 16 lipca 2013 r., III KK 197/13, LEX nr 1335597; zob. też uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., V KK 206/11, LEX nr 1095966).

Niedostrzeżenie tego spowodowało, że zaskarżonym wyrokiem łącznym objęto obok kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. w sprawie o sygn. akt II K 1039/10, także karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł., w sprawie o sygn. akt V K 1592/10, które to skazanie, uległo już zatarciu. Orzeczono przy tym, jako karę łączną, karę roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, czyli wyższą niż wymierzona w sprawie o sygn. akt II K 1039/10, a więc uwzględniającą także karę, co do której skazanie zostało już zatarte. Tym samym rażące naruszenie art. 85 k.k. miało przy tym w niniejszej

sprawie niewątpliwie istotny wpływ na treść wydanego wyroku łącznego. To zaś oznacza, że wyrok ten ostać się nie może.

Uchylając go z tego powodu, w zaskarżonym zakresie, a więc odnośnie rozstrzygnięcia o połączeniu kar orzeczonych we wskazanych wyżej 2 wyrokach, Sąd Najwyższy jednocześnie, stosownie do art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie w tej sprawie, jako że drugi łączony w tym rozstrzygnięciu wyrok w ogóle nie podlegał połączeniu ze względu na zatarcie skazania.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak na wstępie.